

„Soča“ izhaja vsak petek s in velja s pošto prejemanja ali v Gorici na dom pošiljana:

Vse leto f. 4.50
Pol leta „ 2.30
Četrt leta „ 1.20

Pri oznanilih in prav tako pri „poslanicah“ se plačuje za navadno trisopno vrsto:

8 kr. če se tiska 1 krat
7 „ „ „ „ 2 „
6 „ „ „ „ 3 „

Za večje črke po prostoru.

SOČA

Pesamezne številke se dobivajo po 10 soldov v Gorici v tobakarnici v gosposki ulici blizu „treh kron“ in na starem trgu.—V Trstu v tobakarnici „Via della caserma 3“.

Dopisi naj se blagovojno pošiljajo uredništvu „Soče“ v Gorici v Hilarijanski tiskarni, naročnina pa opravištvu „Soče“ na Koreniji v Stična-vi hiši št. 258 II. nadstr.

Rokopisi se ne vračajo; dopisi naj se blagovojno frankujejo.—Dajalcem in drugim nepromožnim se naročnina sniža, ako se oglase pri uredništvu.

Dežela žaluje.

V ponedeljek opoldne na naglem so se prikazale v Gorici zastave na deželni in magistratni hiši s črnimi trakovi, in osupnila je prebivalce žalostna vest, da se je preselil eden največjih sinov ože in širje naše domovine v boljše življenje.

Njih eks. grof Janez Krstnik Coronini-Cronberg

je umrl po prav kratki bolezni v ponedeljek zjutraj v šestinosemdesetem letu svoje starosti, potem ko je bil do zadnjega čudovito krepak in čvrstega zdravja.

Goriška se ponaša v pokojniku z rojakom, ki je došel v vojaški službi do časti prve vrste. Na isti visoki stopinji je dosegel na Ogrskem in po ogrskih pokrajinah najvišja mesta poveljništva in na Hrvaškem tudi banovo čast. Toliko naravnija je žalost, ki našo deželo prešinja po tem velikem svojem sinu. Z nami pa žalujejo in sočutje delé tudi one dežele, katerim je naš rojak stal na čelu. Ogrskim pokrajinam je bil Coronini kolikor toliko tuj zapovednik; ali modrost in dobrovoljnost gospodujeti nad geografskimi in narodnostnimi mejami. V znamenje hvalečnosti so pokojnika z veseljem in ponosom prištevala mnoga mesta med svoje častne občane.

Coronini pa ima poleg svojega svetu znanega delovanja še više, če tudi bolj prikrita zasluge za vse naše cesarstvo. Naš najvišji vladar je mel v njem svojega odgojevalca od svojih prvih let do nastopa cesarskega prestola. Coronini je cesarju bistril um in mu utrdil značaj, ki se znamenito odlikuje med vladarskimi značajmi. In kako dobrodejno je moral delovati naš rojak na razvoj dušnih moči mladega nadvojvoda, pričuje cesar sam, ki je iz hvalečnosti svojega odgojitelja izredno odlikoval na vse strani in ob vsaki priliki. Najlepši in najinljiviši dokaz prave in ozke zveze pa je naš cesar razodel zdaj, ko je v dolgem telegramu do sina Coroninijevega svoje iskreno sočutje proti koncu tako-le izrazil: „V Njem izgubim jaz svojega najstarejšega in najzvestejšega prijatelja, kateremu sem dolžan večno hvalo“. Vse je v tem izgovorjeno.

Naravno je, da je taka izguba pokojnikovemu sinu Francu velik udarec, in mi, ki se ponašamo v Franc Karol Coronini-ju z vrednim sinom njegovega

očeta, tukaj prijavljamo naj globokejšo sočutje za izgubo, katera je njega zadela v prvi vrsti. Sin umrlega dostojanstvenika je naši deželi mož in značaj, s kakoršnimi se ne morejo mnogo ponašati druge pokrajine. On ima že do sedaj za našo ožo domovino neizmernih zaslug bodisi kot deželni ali pa kot državni poslanec in glavar! Saj se šteje med one redke korenjake, ki s prepričanostjo svojo pot hodijo, in po svojem najboljšem spoznanju delujejo za svojo domovino. Zato pa je naše sočutje do plemenitega grofa naj odkritosrčniše.

Izrazov sočutja je telegrafično došlo vrlemu sinu rajnkega grofa z najviših mest. Nadvojvoda Albreht in drugi udje cesarske hiše, plemenitniki iz vseh krajev poslali so ginjlive izraze sočutja telegrafično in pismeno. In veliko število poslancev iz državnega zbora, ki svojega nepristranskega predsednika spoštujejo in časté, želé po enaki poti s tolažilnimi besedami olajšati dušno bolelost sinovo.

Hvaležnih sre si je rajnik Coronini pridobil tudi sé svojo podporo in svojim mogočnim uplivom, ker njegova beseda je zadostovala in je srečo rodila in množila. Koliko dobrega je on storil posameznikom, za kar oni sami vedó. Zato je lahko misliti, da marsikomu solze potečejo na skrivnem, ko izvé, da je smrtna kosa pokosila svojega dobrotnika.

Sočutje in obča izguba pokazala se je tudi pri sijajnem pogrebu. Poleg vojaškega spremstva, oficirjev in generalov udeležilo se je pogreba vse dostojanstvo goriškega mesta. In kar vrelo je ljudstvo iz mesta, v pol ure oddaljeni Šempeter, da bi videlo nenavadni sprevod.

Prišel je tudi baron Mondel, prvi adjutant cesarjev, kot zastopnik njegov k velikemu pogrebu, in naš nadškof se je sam udeležil cerkvenih opravil.

Dasi je Šempeter samo navadna vas, vendar je bilo po oknih razvešanih črnih prtov in pregrinjaj. Pet kanonikov iz stolne cerkve z drugimi duhovniki je šlo pred vozom, ki je peljal truplo rajncega Coroninija. Voz, sam na sebi dragotno in krasno narejen, bil je ves obsut z nenavadno velikimi vencami in trakovi. Redka prikazen pri tako sijajnem pogrebu je bilo to, da so sprevod dostojanstvenikov tako rekoč oklenili domači ljudje. Sprejeli so množico kmetov zad pa kmetič. Oboji so nesli debele sveče. Vojaška in mestna godba, vojniki in tukajšnji veteranci so se vrstili za njimi. Kakor o takih prilikah, so topovi

razglašali zadnje pozdrave blagemu pokojniku. Naj v miru počiva!

Naj povemo še nekoliko o napredovanji in dosezanji raznih častnih stopinj pokojnega Coroninija.

Rodil se je 16. nov. 1794 v Gorici. Leta 1813 bil je že kadet, tedaj ravno o času največjih bitov francoskih. 1814 postal je častnik v krdelu italijanskih prostovoljcev. Potem je prestopil v polk nadvojvode Karola št. 3; od tod pa je šel v službo vojvode Modenskega, kjer je služil 7 let. O prekuclji 1831 se je vrnil v cesarsko vojsko, kjer je ostal kot stotnik v polku Hohenlohe št. 17 več let, in je bival kot tak v rimskih in italijanskih pokrajinah, ki so bile takrat pod avstrijsko vlado.

Ko so ga imenovali 1836 za dvoruega kamornika, izbral si ga je nadvojvoda Franc Karol, da bi svojega še le šestletnega sina, tedanjega nadvojvoda Franc Jožefa, sedanjega cesarja vodil in odgojeval. Poprijel se je odgoje mladega nadvojvode z vsemi svojimi dušnimi močmi, in ostal mu je pravi in zvesti vodnik, dokler ni l. 1848 nastopil cesarski prestol. V tem času došel je po raznih stopinjah do generalmajorske časti. V laških Tirolih pokazal se je trdnega in kaj previdnega poveljnika. Že leta 1849 dobil je podmaršalsko mesto in je zapovedoval v Hrvaški in Slavoniji. Naslednje leto dobi lastni pešpolk št. 6 in upravnništvo vojaško in civilno v srbski vojvodini in v Banatu, kjer je zapovedoval na srbskih mejah vojaškemu krdelu 50.000 mož. Leta 1854 je imel posveto z gospodarjem Aleksandrom in Izet pašo, ki je zapovedoval v Belgradski trdnjavi. Ko je bil pozneje general vojaških krdel v tistih pokrajinah, sprejeli so ga z največjo častjo v Bukareštu. Slednjič je postal topničarski general in je bil ob enem ban hrvaški od leta 1859 do leta 1860. Leta 1861 dosegel je prečastno mesto glavnega komandanta ogrskega. Na lastno prošnjo dobil je dovoljenje 1865 za zasluženi pokoj.

Tako si je grof Janez Coronini priboril najčastniša mesta in zapustil je lep spomin v raznih pokrajinah avstrijskih sebi in domovini v čast in ponos.

Zopet volitve.

Ravno smo iz dobrega vira izvedeli, da se je sedanji kranjski deželni predsednik g. Winkler odpo-

LISTEK.

Nesrečne vesti.

Segavka (Poslov. G-r.)
(Dalje.)

„Zakaj pa nisi povedala Nedi, kako in kaj!“
„Za božjo voljo! bojim se vedno, da jo nam pobera prezgodej, kar bi mi težko délo! Ljubega nima, kam hoče iti?“
„Če je taka, priskerbim jej uže v kratkem možaka, ki jej bode všeč! Kaj se Ti solzi oko? Ne jokati radi možakov: nijso vredni naših solz.“ — Prikloni se in poljubi objokano oko.—„Le potrpi; vrnivši se Bogomil klečé Te poprosi odpuščenja. Ne zabi, kar sem Ti dejala!“
K vratom stopi ter jih odpre.
„Čakaj še malo, srček!“ nagovori jo Leon.
„Kaj bi rad, Leon?“
„Povej mi draga moja, kaj počenja žito meseca junija: ali cvete, ali zori ali se žanje?“
„Zapiši, kar veš!“
„Hvala! No s tem bil bi kmalu pri kraji.—Pridnesi mi... ali pa sama poglej v slovar.“
„V drugo, v drugo, gospod striček!“
Pri tem stopi v pritlično sobo. „Sedaj moram hitro k bratu“, tako beseduje sama pri sebi.—„Ugon mi pomozí, da se odkrižam nadzornice ino da preskerbim ljubega naši Nedi; najprej pa naj kaznujem porednega Srečka.“

Tako govore napravi se, vzame široko-krajni slamenik in uže hoče oditi; kar se odpró vrata in v sobo stopi Srečko. Sumljiv pregleda vse ogle, ali ni skrit v vsacem kotu kak tekmeč.

„Kje je gospa Marjeta?“
„Kje je Marjeta? Tu le—precej zraven.“ Raz obraz bere mu misli in nabornim očesom šaljivo ga gledaje vzderžuje se smeja.

„Kdo se pogovarja z njo?“
Malica molči.
„Jaz hočem vedeti! Umeš?“
„Stričnik Leon je pri Marjeti! Vam je prav tako, gospodine?“ Zasmehljivo se mu prikloni in odide.
„Saj sem vedel! Ta pokora!—Hajdi, kako bi jo mi dva zaoral, —pa ne smem, obljubil sem Bogomilu. Sedaj posnema še Malica nezvesto sestro!“
Ječé zapusti sobo ter se poda v vrt. Tje grede ugleda pod oknom Marjetine spalnice Leona, ki meri z očmi akacijo; nij mu dovolj visoka in nevoljen maje z glavo.

Ko se mu približa Srečko, popade ga za sukinjo in upraša „Gospodine Srečko! Mislite si...—“
Srečko osupne. „Mislím si uže.“
„Kaj mislite: ali bi moral dobro plezati znati, da bi odnesel po tem le drevesu“—pokaže s perstom akacijo—„svojo ljubico iz spalnice?“
„Tega luna trka!“ zaverne Srečko in hiti na cesto.

„Pa mislite si le gospodine Srečko — Srečko!“
A Srečko ne čuje več. „Prismukajen jel! In kaka prederznost! Oj Bogomil, nesrečni Bogomil!“

4.

„Vi mlada gospa bodite tako dobri in napišite mi vse kraljeve rodbine srednjega in novega veka.“

Ugon Lasat, svojima sestrama jako podobno gospodine obiskava osmo gimnazijalko. Kakor samovla-dec stoji med dijaki sedečimi krog mize in ravnokar zavil je, pa ne hudo, uho, da si bolje zapamti, kar mu je bil veleva.

„In Vi Jurček (kaj vraga počenjate; kaj ne skladate zopet zaljubljene pesme) Jurček, pazite: spišite mi pravila o vezniku, pa razločno, da je morem brati na daleč tri črevlje!“

Jurček zamežika, kakor bi bil nevoljen.

„Kam vraga hočete dejati in čemu porabiti vse te goljufne spiske? Za ovratnik ne morete nikakor potisniti jih svojemu sošolcu, sedečemu pred Vami!“

„Temu odgovoru pride se lahko v okom; težje bi Vam odgovoril, kje da ne morejo se poskriti pripomočki k takej skušnjaji, kot je matura. O goljujji pa kar tiho, Vi razposajeni—“

Obmolkne in pomisli, ktero častno v tej sobi spodobno ime bi dal oplašenemu mladinu. Glej! dekla vstopi.

„Gospod Lasat! Gospodičina Malica želi govoriti z Vami—pa v Vašej sobi!“

Ugon hiti radovedno v svojo sobo, kder sprejema tovariše in vsacega, kdor koli ga obišče.

„O dobro došla, Malica! Kaj pa imaš, ljuba dušica!“

„Vabit sem Te prišla na veselico, ktero napravim necej na vrtu; pripelji pa tudi svoje tovariše!“

vedal državnemu poslanstvu. Ta vest nas je iznenadila, in prepričani smo, da bo provzročila v obče žalosten vtis po naši deželi.

Mi odobrujemo in zagovarjamo sedanje vlade načelo, vsled katerega naj ostajajo uradniki strogo pri svojem poslu. Saj smo doživeli dosti krivic, ki so se nam godile, ko so se uradniki vtikali v politiko; zlasti smo njih moč občutili in jo na Slovenskem še čutimo pri volitvah bodisi deželnih ali pa državnih zastopnikov. Ali izjema od načelnega postopanja bila bi nam ravno pri g. Winklerji prijetna. Ta uradnik, ki je sedaj na visoki stopinji, ima velik del našega ljudstva za seboj; on ima svojo stranko. On je našemu narodu priljubljena oseba. Priljubljen je narodu v vsem svojem delovanju, kot uradnik in kot ljudski zastopnik doma in v državnem zboru. Gotovo g. Winkler v svojem izdatnem in intenzivnem delovanju kot ljudski pooblaščenec svojih uradniških dolžnosti ni zanemarjal. Saj je razširjena govorica v krogu onih, ki so okoli njega in pod njim delovali, da je on tam najmarljiviši delavec. In nasledke in vspehe njegovega truda naš narod dobro pozna in jih ve tudi ceniti.

Ravno zaradi ena komernega in neumornega delovanja ni bilo vzroka Winklerju uradniku puščati iz rok posla narodnega zastopništva. Naši deželi vsaj bi bila sedanja vlada dobroto storila, ako bi bila pustila še na dalje g. Winklerja poslovati tudi kot državnega poslanca. Saj mi si ne moremo lahko drugače misliti, kakor da je sedanja odpoved g. Winklerja posledica zgoraj imenovanega načela grof Taaffe-jeve vlade. In samo, da v strogem izvrševanju onega načela sedanja vlada boljše ustavno življenje pripravlja in tudi Slovanom pravičnijo pot do ena kopravnosti utrjuje, nam daja nekoliko zadoščenja za izgubo naši deželi nepozabljene poslanca.

Po drugi strani spoznavamo tudi, da mesto, katero sedaj g. Winkler zaseda, potrebuje celega moža, moža poleg vse uradniške izvedenosti in izurjenosti tudi energične in g. Winklerju lastne marljivosti. Nam je le prejasno, s kakimi elementi se ima on zdaj boriti kot kranjski deželni predsednik. Na Kranjskem se ima ta visoki vladni pooblaščenec boriti ne samo z navadnimi strankami zunaj svojega praga; v lastni hiši ima toliko zastarelega prahu in plesnjobe, da mu poleg vseh moči in dosedanje v vspehi ovenčane preteklosti, veliko srečo voščimo, ako doseže kolikaj onih namenov, katere namerava izvršiti v soglasji z voljo presvitlega cesarja in načeli sedanje vlade.

G. Winkler, ki se je kranjski tako hitro prikupil, in ki je v zadnjih dneh o svojem popotovanju po Dolenjskem kot deželni predsednik kar triumfoval glede na sijajen sprejem in z ozirom na številno podelitev častnega občanstva, ima na nasprotni strani mnogo sovražnikov, mnogo zavir in veliko, veliko dela v prihodnjem svojem delovanju. Zato pa se gosp. Winklerju ne čudimo, ako v spoznanju svojega težavnega posla odloži eno breme, da se tem laže sé združenimi močmi in mislimi posveti novemu poklicu. In zato mi Kranjcem g. Winklerja toliko bolj privoščimo, kolikor večje rane njegova izguba vseka naši deželi. Saj njegova moč narodu slovenskemu ne gré v izgubo. Tolažba je za nas, da kar en del izgubi, pridobi druga pokrajina toliko več.

Ali nam se zdaj naklada dolžnost, poiskati si kolikor mogoče vrednega namestnika g. Winklerja. Ta naloga pa je za nas najneprijetniša in kaj težavna stran. Skušnje pri zadnjih volitvah vzbujajo v rodoljubu samo grenke spomine. Narod po Goriškem ni takó podučen in izurjen politično, kakor se je nek-

daj mislilo. Kar nam je bila neke krati sreča podelila pod vodstvom umnih vzbuditeljev, mislili smo, da je notranji sad politično dozorelega naroda.

Na svoje žalost moramo s prepričanjem tukaj izreči, da ljudstvu po Goriškem manjka poduka in takta za politično udeležitev. To je žalostno, pa še žalostniše, da nimamo pravih narodnih móž, ki bi narod disciplinovali in politično vzrejevali. Naj žalostniše pa je to, da so nekateri toliko ozkosrčni, da hočejo z nameni nizkega obzorja politično zrele možé zatemnjevati.

Malo móž imamo, ki so za državno zastopništvo sposobni; malo móž imamo, ki vidijo z višine na vse pokrajine našega cesarstva, še manj pa takih, ki z bistrostjo, modrostjo in gotovostjo svojega duha vidijo nekoliko pediti v prihodnost naglo izvršujoče se zgodovine; in še te peščice vrednih domačih sinov kratkovidnost ne pustijo priti! na! površje občin in pravi narodnim dobičkom posvečene delavnosti. Rajše naj se plitvost šoperi, kakor po premišljevanji in po skušnjah pridobljena globokost! Rajše naj bodo politične ničle tujim pooblaščenecem v državnem zboru v posmeh, nego da bi nas zagovorniki v polnej možki zrelosti na zunaj častili in na znotraj narodno stvar pospeševali!

Mi dobro vemo, kakó našo nezrelost tujci radi zasmehujejo; mi imamo dobro pred očmi, kako zasluge naših móž malo cenijo tudi v onih redkih slučajih, kjer se naši pooblaščenec zares izvrsté; in vendar naša politika ostaja pri volitvah tako nizka in vsednje dobičkarska.

Goriški Slovenci enega samega poslanca pooblaščejejo za državni zbor in po odpovedi g. Winklerja stojimo pred volitvijo z ravno opisano politiko! Kaj ne, da je ta pogled tolaživen! Kdor meni, da prečno gledamo, naj se spomni nedavne minulosti, ali pa še bojuje, naj pogleda z nami v naše domače razmere za politični del.

Kaj je tedaj storiti o takih razmerah? Težko je svetovati, to pa je gotovo, da samo ljudstvo si zdaj ne more pomagati. Ako hočejo naši volilni možaki odkritosrčni biti, naj naravnost povedó, da jim je treba poiskati móž, o katerih so že prepričani, da jim utegnejo in znajo dobrohotno in odkritosrčno prav svetovati.

Na Kranjskem imajo poslanci svoje središče. Med njimi je stalen odbor, ki pokaže svojo delavnost ob vsaki volitvi, in ljudstvo leto za letom napreduje, zato ker svojim možem zaupa. In kažejo se sijajni nasledki: po enoglasno priporočane možé narod voli brez obotavljanja. Tudi na Kranjskem bi volilci vselej prave ne zadeli še v sedanjem času. Ali s tem spoznavajo vzroke, zakaj jim stalen odbor priporoča tega ali onega možaka za poslanca. Po takem prosimo in želimo, da tudi naši dosedanji deželni poslanci, katerim narod zaupa, da sedanje narodove razmere premišlujejo, da se zberejo in posvetujejo, koga bi kot zrelega in vrednega spoznali za prihodno volitev. Nič ne dé, če tudi druge veljake v svojo sredo v posvetovanje pokličejo. Saj to ni proti našemu namenu. Naša želja je le, da prestrizemo ono nezrelo in razcepljeno politiko, ki je bila zadnji čas našemu ljudstvu samo na sramoto. Mi bi radi do časa opominjali naše veljavne možé, da pomagajo po zadnjih skušnjah zbeganemu ljudstvu na pomoč. Sedanja vlada nam želi biti pravična; ona želi popolnem neodvisnih móž, ker želi povsod ljudske želje in zahteve spoznavati. Čas je tedaj da se vzdignemo, in da povzdignemo vreden skušen in zrel poslanec v imenu našega naroda svoj glas pred vlado, v katero imamo tako zaupanje, kakor smo ga bili že davno izgubili. Na noge tedaj!

Dopisi.

Iz Černič 25. julija. (Izv. dop.) Nova cesta bliža se koncu, v par dneh popeljemo se že lahko vsej njeni novi čerti od Černič do Sela. Cesta je lepa, gladka in izvzemši nekatere ovinke prav ravna. Odstranjeni so zdaj poprejšnji težavni, ozki in stermin klancovi in s temi britko trpljenje živali in ljudi. Bile so namreč dozdej semtertje take stermine, da se je moralo, bi rekli, navaden voziček porivati, ako se ga je hotlo izpeljati!

Koliko truda, vpiranja, porivanja in zgube časa — pa tudi pretepanja uboge živali in kletvine bo zdaj konec! Slava skrbni visoki vladi za novo cesto in s to za pomoč in zaslužek ljudem!

Zdaj pa nekaj žalostega. Une dni padla je tukaj priletna ženica iz murbinovega dreva, na katerem je perje za sviloprejké rezala, tako nesrečno, da se je vsa pretresla in čez nekaj dni potem umrla.

Skoraj enaka nesreča zgodila se je v občini Gojače. Tudi tam padla je skoraj ob istem času mlada ženska iz murbe in si je reva nogo zlomila; peljati so jo morali v goriško bolnišnico. Na drevju treba večje previdnosti in to zlasti na murbi, ki je jako krljiva!

Se eno prav žalostno in strašno iz iste vasi. Kar se je namreč po „Sočinem“ sporočilo pred leti

zgodilo v červinjanskem okraju in nedavno v Šempetru pri Gorici, to pripetilo se je uni teden tudi tukaj. Strupena ali ostrupljena muha upiknila je neko žensko v obraz, ko je, kakor se pripoveduje, iz polja domu šla. Žena naglo z roko po upičenem mestu in muhi vdari ter jo po obrazu zmandra in pokouča. Hitro na to začne ji obraz nagloma otekati in sicer tako strašno in urno da čez tri dni v strašnih bolečinah umrje. Najhitreje je bila muha navadna, toda polna nasrkanega strupa na kakem ubitem modrasu, kači ali drugi strupenini, ki je, kakor stekel pes, okoli letala in kamor zadela tam vpiknila. — Tudi pri tem bi treba bilo večje previdnosti in ubito strupenino bi se moralo zakopavati ne obešati po zidovih, po grizah ali kjer si bodi, če je treba v vrtu ali za hišo! Vsekako pa je bilo napačno da se je ženska, ko jo je začelo po obrazu srbeti, praskala, ker nohti pri tacih ranah niso zdravi. Reva je zapustila šestero še zgolj neprevidenih otrok.

Grozna soparica in suša žugala je vse pokončati in če bi usmiljeni Bog ne bi bil še nekaj dni dežja poslal, bi bilo ob vse.

Iz Kopra 27. julija. (Izv. dop.) Kakor je že iz drugih poročil „Soči“ znano, je postalo tudi naše mesto gnezdo, katero zmerom več — irredentovcev rodi. Ali čuvaji avstrijske zvestobe jim tu pa tam vendar prestrežejo perotnice, da jim ni mogoče takó naglo vzletati, kakor sami želé. Takó so zdaj zasledili pri nekem renegatu, italijanskem vsemogočnejši — menda načelniku italianisimov — več zabojev prevažnih dokumentov, pogodeb, skrivnih zavez. Žandarmi so pri nas za take namene kaj vrli možaki. Prišli so trije v hišo debelega gospoda, eden je stal na durih, druga dva pa sta poslopje preiskovala in oddala imenovane zaklade višim rokam v varstvo. Ali pogum onih, ki izdihujejo po nerešeni Italiji, je še vedno večji od strahu, ki jim včasih dejansko proti od strani vladnih organov. V noči med 25. in 26. t. m. razpostavili so irredentovski rogovileži več sto italijanskih zastavic po zidovih našega mesta. Zmes iz ila, krede itd. jim je služila za prilepljenje. Takó je bilo pri nas na sveto Ano zjutraj vse mesto okinčano sé znamenji odrešenja. Policija je tališp pač brž za rana potrgala sé zidov; ali srd zvestih meščanov in posebno vojakov, učiteljstva in dijaštva se s tem ni ohladil. Čudno je samo, da ti ljudje, ki toliko po obljubljeni deželi hrepené, vendar še v naši sredi ostajajo. Naši ljudje pravijo, da bi jim hoteli popotnico klenkati s kotli, ko bi se hoteli zlepa odpraviti na odhod.

Iz Pirana, 29. julija. (Izv. dop.) Slišali ste že, da je zalezla tista strašna pokončevalka vinskih trt tudi v isterske vinograde, in zdaj podučujejo poslani strokovnjaški profesorji oplašene kmete, kako bi to nesrečno golazen pokončali. 19. f. m. predpoludne je bil poduk o uši filokseri v tukajšnjem magistratnem poslopji; popoldne pa so nam kazali trtno uš in okuzene trtne korenike s pomočjo mikroskopa ali, kakor Vi pravite, z drobnogledom. Bilo nas je poslušalcev in obiskovalcev nad 120 iz Istrije, Goriškega in celo iz Hrvaškega, med njimi profesorji in dijaki kmetijske goriške šole.

Dne 20. t. m. ob 5. uri zjutraj smo odrinili na velikih barkah dve uri od Pirana v vinograde (Valle di Socciare), kjer dela filoksera dozdej največo škodo. Vinogradi so krasni in pravilno nasajeni. Kjer trtna uš gospodari, pa je žalosten pogled: perje je obledelo, že odpada, in grozdja ni nič!

Dosihmal se je zapazila filoksera samo okoli Pirana in v Isoli. Tu je vinogradov okuzenih že čez 80 oralov. Že je v Piranu napravljenega ogljenčevega žveplenca 8000 klg., da ž njim pokončajo okoli stotisoč trt! 28. t. m. se strokovnjaki še posebe posvetujejo ob osodi omenjenih vinogradov.

Tri dni sem bil v Piranu. V nedeljo je bila tombola pred stareškim poslopjem. Trg je bil prepoln ljudstva, z nenavadnim številom tudi zunanjih obiskovalcev. Ali nesrečo so imeli. Ravno med klicanjem števil je vihar prihul, in polovico gledalcev je popihal v varniša mesta, predno se je končala ta ljudska veselica.

Videl sem tudi pogreb iz družbe za vzajemno pomoč (mutuo soccorso). Spremljevalci so bili rudeče oblečeni, sé zastavo in godbo. Udje plačujejo po 12 kr. na teden, tedaj 6 gl. 24 kr. na leto. Ako ud zbolí, dobiva po 40 kr. na dan podpore, zdravniaka in zdravila brezplačno. Enako je pokop slovesen na družbine stroške. Kakor se vidi, je družba praktična in posebno delalcem koristna naprava, kakoršnih imajo tudi po drugih, posebno velikih mestih.

Politični pregled.

AVSTRIJA. Baron Calice je odšel kot izreden poslanec s posebnimi naročili v Carigrad.

„Vseh šest naj tja pripeljem?“

„Gotovo; priskrbim že dobro postrežbo!“

„Na primer?“

„Čaj, potice....“

„Druzega nič?“

„Tudi piva in smodk dobiš!“

„Že velja! Včas si res zgolj dobrota, draga sestra! Dovoli, da te objamem.“

Kar se čuje krik v dijaškej sobi. Divji Andrejče, kojemu je bil Ugon veleva napisati vse knežke rodbine srednjega in novega veka, videl je skozi špranjičo nad durimi in čul je vse, kar se je godilo v sosednej sobi, in besede in obrazi so javili to tudi tovarišem. Milko pa mu odmakne stol, da pade na tla. Se ve da nastane ropot in kreg; a tudi sicer bi ne mogel nikdo slušati pogovora, kajti Malica le tiho šepče z Ugonom. Dvoje mu veleva: še danes mora dva kraje obiskati namreč kiparja Lovreta in svaka Srečka. Naročila so kratka pa umljiva.

„Vraga! čemu naj bi pač Srečku tako grdo lagal o tebi?“

„Nu, da ga malce vznemiriš, kaznuješ da ga onesrečiš—zaslužil si je!“

„Meni prav ljubo! Zakaj se je vedno branil popravljati mi včas kako latinsko nalogo?—Nedvomno vé Marjeta o teh vabilih?“

„Nijedne črke!“—sestra utihne.—„Pa nič ne dé. Marjeta stori, kar jaz hočem, in stvar jej uže brže razložim.“—

(Dalje prih.)

Pripoveduje se, da se cesar ni še popolnem ozdravel po prehladu, ki si ga je bil najel še pred dohodom v česke pokrajine. Zaradi tega bi se utegnilo že določene obiskovanje gališke dežele nekoliko zakasnuti.

Iz pravega vira dohaja vest, da je cesar naš popolnem zdrav. Sklepi, katere so časniki sami skovali, po takem tudi odpadejo.

Gališki deželni zbor je sklenil, naj bi se poljski židje v poljskem jeziku učili svoje verske nauke.

Bukovinski zbor pa tirja, da naj se pišejo sodnijski protokoli tudi v rusinskem in rumunskem jeziku. Kar pa naravna pravica in pa zagotovljena enakopravnost tirja, je denašnji dan samo ob sebi umevno, da zbada nemške, ali pravža prav zagrizene ustavoverne nemške liste.

Znano je, koliko krika in nejevolje je vzbudila vlada s tem, da je zaukazala na Českem tudi pri sodnji jezikovni enakopravnosti. Ustavoverni nemški listi ne dajo miru, in sedanja vlada je menda sklenila, skrbno gradivo nabirati zlasti iz raznih sodnijskih razsodbe, da bi v jeseni stopila v državnem zboru z novimi načrti o enakopravnosti jezikovni, ker jo je resna volja konec narediti dosedanjemu samo vznemirjajočemu lujskanju in na mnogo strani samo slepivnemu, sofističnemu razgovarjanju o še toliko na ustavo oprtih ukazih sedanje vlade.

Te dni so odprli na Dunaji niževavstrijsko obrtniško razstavo v onem velikanskem okroglem poslopju, katero so bili sezidali leta 1873 za dunajsko svetovno razstavo. O obrtniških izdelkih sedanje razstave povsod s pohvalo govoré. Da bi taki ogledi pač upliv imeli tudi za one avstrijske pokrajine, kjer gledé na najmanjše in najpreprostiše izdelke leži do sedaj vse mrtvo.

Turčija. Vse evropske vlade žugajo odposlati po dve ladiji pod skupnim angleško-francoskim poveljstvom proti Turčiji, ako se ne udá sklepom berlinske konference. Zadnja poročila kažejo, da se hoče Turčija z vladami pogajati o grških mejah; ali ona zahteva, da bi Janina, Mecovo in Larisa še njej ostale.

Črnagora ima zadnje dni tudi dosti opravka s Turčijo. Tako je ernogorski zastopnik v Carigradu vrnil se v Cetinje. Tudi je bil zopet nek majhen boj med Černogorci in Albanci, in knez Nikita je bojda zaukazal nabiro vojakov od 16 do 60 let. Taki sklepi ne kažejo še na dovršen mir.

Nemčija. Mnogo ugibajo te dni, kaj pomeni Bismarck-ova prijaznost do Turkov, katero jim kar nagloma pokazuje s tem, da jim na sultanovo priprošnjo brez ovire odpošilja celo vrsto večjih uradnikov, ki neki imajo nalogo, zmešnjave v uradovanju in raznoterem opravištvu odstranjevati in tako Turčiji zopet pomagati na nože.

Francoska pa je kakor nalašč morda iz ravno pokazanega nemškega obnašanja na Grško odposlala 60 oficirjev, da tako povzdignejo grško armado.

Italijanski parlament, ki se je zdaj zaprl, letos ni nič posebnega izvršil. Davek od mletve, ki laško ubogo ljudstvo že toliko let stiska, ostane še po starem. Tako je ljudstvo zastoj zdihovalo in pričakovalo polajšanja vsaj na to stran.

Grška je sklepe berlinske konference s hvaležnostjo sprejela; ima pa tudi vzrok zadovoljna biti.

Z Angleškega se dalje bolj kaže, da imenitni Gladstone uspešno deluje in pritiska tudi na druge vlade, da Turčija spolni svoje dolžnosti.

Angleška ima veliko sitnosti, stroškov in nesreč v Afganistanu. Mislili so začetkom Rusom nasprotovati; pa so sami sebi jamo kopali. Kedaj so že mislili, da storé mir v deželi, ki je soseska z angleško Indijo. Silno veliko milijonov jim je že vojska tod pogoltnila, in zraven morajo še veliko lastne krvi preliti. Ravno se sliši, da so Afganistanci angleško vojsko pod generalom Burrov-om popolnem uničili. To je strašno za ponosne angleške sinove.

Kar je bil berlinski shod evropskih vlasti nenaravno razdelil ali pa opustil, združi prej ali poslej narava sama. Bolgari in Vzhodnja-Rumelija hrepené po združenju in se skupnosti približujejo tudi dejansko. Poročajo, da prihaja vsak dan več orožja in streliva v podonavske luke. Rusi se v bolgarski armadi množé, in že se vodje vzhodnje-rumelijske stranke posvetujejo in dogovarjajo z Bolgari kedaj bo treba udariti. Že to jesen ali pa na zimo določujejo čas za vojsko s Turčijo, ker po zimi Turkom ni moč tako lahko zasesti balkanskih sotesk. Postavili si bodo 150.000 rednih vojakov na nože.

Domače stvari.

Naučno ministerstvo je zaukazalo, da postane slovenščina na ljubljanski viši realki prihodnje leto za vse razrede obližni predmet za vse učence, ki se oglasé za Slovence pri vstopu v realko. Tudi se osnovi poseben oddelek za slovenščino, ako se oglasi zadostno število takih učencev, katerim sicer slovenščina ni obližni predmet. Tudi v malem sprejememo radi napredek.

Izvestje tržiške više realke ima na čelu od znanega tudi slovenskega pisatelja prof. Urbasa razpravo: „Zur Behandlung des deutschen Sprachunterrichtes in den Mittelschulen mehrsprachiger Länder.“ Dasi nismo razprave imeli v rokah, je sam naslov tak, da se razprava priporoča našim pedagogom, ki podučujejo mladino srednjih šol.

V noč po sveti Ani imeli smo v obližji goriškem zopet mirno in izdatno ploho, polju v korist in ljudem za laže dihanje o času nenavadne vročine in soparice.

V Ormoži na Štajarskem si snujejo tamošnji rodoljubi katoliško slovensko politično društvo „Sloga“, in gosposka jim je pravila že potrdila. Goriška „Sloga“ dobi tako podpornico za razširjevanje in pojasnovanje ljudstvu toliko potrebnih početnih političnih pojmov. Naj bi se poedine „Sloge“ množile in vpešno delovale v namen, katerega razodevajo se svojim lepim imenom!

Za Kopitarjevo slavnost se v Ljubljani dostojno pripravljajo, in se bode obhajala 22. avgusta v Repujah, blizu Ljubljane. Čas je kaj ugoden za shod posebno slovenskih profesorjev, učiteljev in visokosolcev, ki po pravici ponosno gledajo na vzgled učenjaštva v orjaškem rojaku Kopitarji.

Kakor je znano, počivata naša pesnika Prešeren in Jenko na pokopališču v Kranju. Oba imata tam svoja spomenika. Kdor si želi fotografije teh spomenikov, dobi jih pri Martinu Petanu, kupci v Kranju.

Na Kranjskem deželnega predsednika g. Winklerja z nenavadno slovesnostjo na njegovem popotovanju sprejemajo, in v polnem zaupanju ga mnoge soseske imenujejo za častnega občana. Ista dežela pa je te dni vznemirjena in po pravici polna nejevolje, da jo tuji po židovskih časnikih grdi in črni, kakor da bi na Kranjskem samo razbojniki razsajali, in vse zato, ker je menda dvoje pijanih kranjskih fantov neznančno potipalo dva ali tri tako imenovane liedertaflerje.

Družba tukajšnjih veterancev dobi, kakor poročajo, blagoslovljeno zastavo pod pokroviteljstvom Nj. velič. cesarice same. Cesarica podari tudi trak na zastavo.

Nagrada, ki jo razpisuje „slovensko literarno društvo na Dunaji“. „Slovensko literarno društvo na Dunaji“ je v svojej zadnji rednej seji dné 8. julija t. l. sklenilo slaviti spomin tisočletnice, kar je bil vveden slovanski jezik pri službi božje, s tem, da se razpiše nagrada 60 (šestdesetih) goldinarjev a. v. za najboljši spis, ki bi rešil sledeča vprašanja o slovanskih pismih:

A. Glagolica in cirilica.

- Postanek in mejsobojne razmere glagolice in cirilice.
- Kje se je rabila, kje se še rabi in kako se je spremenila cirilica pri posameznih slovanskih narodih?
- Kje se je rabila, kje se še rabi glagolica in ali bi ustrezala denašnjim potrebam?

B. Cirilica in latinica.

- Zgodovina latinice pri Slovanih.
- Katera, cirilica ali latinica, je bolj prikladna slovanskim jezikom?
- Kako naj se cirilica prikuje za slovanski jezik? Kdor reši dovoljno vsa ta vprašanja, ali zadnji dve, oziraje se na prve štiri točke, temu se ima podeliti omenjena nagrada. Rokopisi naj se blagovoljuo

pošiljajo vsaj do konca januarja 1881 brez podpisanega imena, katero naj se priloži v zapečatenem listu, po naslovu:

„Slovensko literarno društvo na Dunaji“, Wien, IV., Wiedner-Hauptstrasse 40, III. Stiege, 43.

Prisojena nagrada se izplača o velikej noči leta 1881.

Na Dunaji, dné 28. julija 1880.

ODBOR.

Franc Karol grof Coronini-Cronberg, predsednik poslancev državnega zbora, Nj. c. in k. ap. V. prvi komornik in polkovnik r. sl. naznanja v svojem imenu in v imenu svoje soproge **Selme Sofije grofinje Coronini-Cronbergske**, roj. grofinje Christalnigg iz Gillitzstein-a in v Gillitzstein-u, gospé zvezdnato-križevega reda, in v imenu svojih otrok **Rudolfa, Albrehta in Selme Marije**, prežalostno novico o smrti svojega prespoštovanega, preljubljenega očeta, oziroma tasta in deda

Njegove vzvišenosti visokorodnega gospoda

Janeza Krsta. grofa Coronini-Cronberg-skega,

viteza reda ... avna, volikega križa kr. ogr. Sv. Stefanovega in ... vrste c. avstr. reda železne krone, lastnika vojaškega zaslužnega križa (K. D.), velikega križa vojvod. Estenskega orlovega in kr. gršk. odrešnikovega reda, lastnika c. otom. Medjidijskega reda I. vrste, komandora pap. Gregorjevega reda, lastnika armadnega križa, znamenja 50 letne službe, vojne medalije in Estenske medalije „fidelis militi“, Nj. c. in k. ap. V. pravega skriv. svetovalca, komornika in topničarskega generala r. sl., lastnika k. k. 6. lin. pešpolka, častnega meščana kr. ogr. prostih mest Temesvár-a, Marija-Terezijopelna itd. itd. kateri je po kratki bolezní mirno v gospodu zasrpl v 86. letu svoje starosti 26. julija 1880 ob 10. uri zjutraj po sprejetih svetih sakramentih.

Truplo dragega pokojnika ponesejo iz domače hiše 28. t. ob 6. uri zvečer v tukajšnjo farno cerkev in ga po zadnjih svetih opravih položijo v lastno rakev k večnemu počitku.

Svete maše se bodo brale 30. julija ob 10. uri zjutraj v tukajšnji farni cerkvi.

Šen Peter pri Gorici, 26. julija 1880.

Razne vesti.

V Bosni in Hercegovini je novo števljenje prebivalcev in živine dokončano. Našteli so 43 mest, 31 trgov, 5054 vasi, 189.662 hiš, 1 milijon in 158.440 prebivalcev (607.789 moških, 550.651 žensk), med temi je 496.761 pravoslavni, 448.613 mohamedancev, 209.391 katoliških kristijanov, 3426 judov in 249 drugovercev. Dalje našli so 158.034 konj, 413 mul, 2721 oslov, 761.302 goved, 775 bivolv, 839.988 ovac, 522.123 koz, 430.354 svinj in 111.148 panjev bučel.

V glavnem mestu belgijskem je te dni o priliki praznovanja 50 letne državne neodvisnosti dobila vojaška godba avstr. polka Ziemieckege prvo darilo. Taka čast se ve, povzdigne in mora naše vojaštvo razveseliti

Henrik Draše, bogatin 20 milijonov gl. je te dni umrl na Niževavstrijskem. Prišel je brez vsega v mladih letih na Dunaj. Glava in sreča ste mu podelili veliko obrtnijo. Cez polovico novega Dunaja je sezidanega iz opek, ki so se prevažale iz velikanskih opkarnic onega neutrudnega in po svoje vzornega podvzetnika.

Radodarnost naše cesarske hiše se razteza na vse strani za dobre namene. Tako so podarili cesar in z njim mnogi drugi udje iz visoke cesarske rodovine za zidanje nove katoliške cerkve v Serajevu 13000 gl.

Iz Banjaluke poročajo, da se je žandarmom posrečilo pokončati nekaj hudih razbojnikov, ki so dolgo in daleč okrog razsajali po Bosni.

Koliko stane en vojak? Italijanska država ima 204000 rednih vojakov in ima za vsakega poprek na leto okoli 400 gl. Francoska vojska šteje 498.467 stalnih vojakov, stroški za vsakega vojaka pa iznašajo okoli 445 gl. Nemčija ima v vojski 427.000 stalnih mož in izdà za vsakega na leto okoli 430 gl.

Na Ruskem je 760.000 mož redne vojske, in potrebujejo za vsakega vojaka na leto blizo 380 gl. Avstrijsko-ogrsko vojska šteje 260.000 rednih vojakov in porabi za vsakega poprečnih 515 gl. Angleška ima v svoji stalni vojski 134.000 mož in pošteje na leto za vsakega blizo 1403 gl. avst. velj. Kakor se vidi, ni samo angleško blago drago, ampak tudi angleški vojak je najdražje plačan.

Goreče petrolije. 11. junija t. l. je vstala strašna nevihta nad mestom Titusville na Pensilvanskem v Ameriki. V tem mestu so glavne zaloge petrolija, katero se v tem kraju iz zemlje dobiva. Surove olje se spravlja v velikanske posode, predno ga očistijo. Te posode so železne in zaprte. Med nevihto je udarila strela v eno največjih posod, probila železni krov ter užgala olje, katerega je bilo za 20.000 sodov. Kakor bi trenil, bilo je vse olje v ognju. Več sto čevljev visok plamen je plapolal proti nebu. Strašansko krasen pogled je bil to, podoben gorečej gori. Posoda je stala namreč na griču i goreče olje se je valilo po strmen griču navzdol ter delilo se v več tokov, ki so v naglem diru vse požgali, kar jim je na pot prišlo; tako so užgali štiri druge posode, čistilišča in dvanaest hiš. Vročina je bila taka, da nobeden ni mogel blizu, na gašenje se tedaj ni moglo misliti. Zgorelo je nad 100.000 sodov petrolija, škode je do 3 milijone goldinarjev. Začelo je greti ob sedmih zvečer in o polnoči je ogenj uže ugasnol.

Dunajska borza.

	30. julija.
Enotni drž. dolg v bankovcih	71 gl. 75 "kr.
Enotni drž. dolg v srebru	72 " 80 "
Zlata renta	86 " 50 "
1860 drž. posojilo	132 " 25 "
Akcije narodne banke	825 " — "
Kreditne akcije	276 " 90 "
London	117 " 85 "
Srebro	— " — "
Napol.	9 " 36 1/2 "
C' kr. cekini	5 " 54 "
Državne marke	57 " 80 "

Slovenska Talija.

Zbirka dramatičnih del in iger.

Na svetlo daje

Dramatično društvo v Ljubljani.

1. vezek: Priročna knjiga za glediške diletante. Cena 50 kr.

Od poznejših vezkov so pošli: 3., 4., 5., 7. in 8. vezek; v ostalih so natisnene sledeče gledališke igre:

(B. = burka; V. = vesela, R. = resna, Ž. = žalostna igra; O. = opereta. Številke za le-temi črkami kažejo število aktov.)

Ultra! (B. 1.) — Na mostu. (E. 1.) — Gospod Čapek. (V. 1.) — Belin. (O. 1.) — Graščak in oskrbnik. (R. 4.) — Serežan. (O. 1.) — Svoje glavneži. (V. 1.) — Roza. (V. 3.) — Klobuk. (V. 1.) — Ptičnik. (O. 1.) — Išče se odgojnik. (R. 2.) — Zablavlja (V. 1.) — Zakonske nadloge. (V. 1.) — Poglavlje I, II in III. (V. 1.) — Mutec. (V. 1.) — Telegram. (V. 1.) — Sam ne vé kaj hoče. (B. 1 1/8.) — Ona me ljubi. (V. 2.) — Gospod režiser. (Šaljiv prizor.) — Uskok. (V. 1.) — Vdova in vdovec. (V. 1.) — Visoki C. (V. 1.) — Gorenjski slavček. (O. 2.) — Požigalčeva hči. (R. 5.) — Umetnost in narava. (V. 4.) — Zapravlji vec. (Čarobna igra. 3.) — Pokojni moj. (V. 1.) — Lornjoh. (R. 1.) — Gospa, ki je bila v Parizu. (V. 3.) — Na kosilu bom pri svoji materi. (V. 1.) — Brati ne zna. (B. 1.) — Gospoda Kodelja pridige izza gardin. (V. 1.) — V spanji. (V. 1.) — Kovarstvo in ljubezen. (Ž. 5.) — Donna Diana. (V. 3.) — William Rateliff. (Ž. 1.) — Gluh mora biti. (B. 1.) — Ženska borba. (V. 3.) — Ogenj nij igrača. (V. 3.) — Ena se joče, druga se smeje. (R. 4.) — Garibaldi. (B. 1.) — Marija Magdalena. (Ž. 3.) — Tri vile. (V. 2.) — Srce je odkrila. (V. 1.) — Pes in mačka. (V. 1.) — Cvrček. (R. 5.) — Lowoodska sirota. (R. 4.) — Trje in lavor. (R. 2.) — Doktor Robin. (V. 1.) — Pesek v oči. (V. 2.) — Kozarec vode. (V. 5.) — Igralka. (V. 1.) — Dva gospoda pa jeden sluga. (B. 1.) — Star samec. (R. 2.) — Stara mesto mlade. (V. 1.) — Gringoire. (R. 1.) — Ena se mora omožiti. (V. 1.) — Berite „Novice“! (V. 1.) — Dva zeta. (V. 1.) — Nemški ne znajo. (B. 1.) — Ženski jok. (V. 1.) — Moja zvezda. (V. 1.)

SLOVENSKA TALIJA je na prodaj po knjigarnah v Ljubljani, pa se lahko tudi naroči naravnost od Dramatičnega društva v Ljubljani.

Kdor si naravnost od društva naroči vse prej navedene knjige, katerim je v knjigotržtvu cena 18 gold. 55 kr., jih dobó za znižano ceno 14 goldinarjev.

Če se od društva vsaj za 4 gl. knjig naroči ob jednem, društvo popusti 20% navedne cene, ki je ustanovljena posameznemu vezku in na zavrtku tiskana.

Narodnim društvom, katera provajajo gledališke igre, je priporočati, da si od vsake igre, ki jo hoté igrati, omisljijo celo garnituro, t. j. toliko knjižic, kolikor jih je igralcem treba o pravajanji; cele tiskane igre učejim se igralcem mnogo boljé ustrezajo, kakor same izpisane naloge, vrhu tega pa so še cenejše.

Vsakej gospodinji prekoristno!

Ces. in kr. privilegiran

PEČNI PRAH

prve avstrijske tovarnice za pečni prah
od **Karola Russ & Comp.**,
Dunaj I. Bez. Weiburggasse 21.

Naš pečni prah (trajni ali suhi kvas) nadomestuje popolnoma vsaki kvas. Ne pokvari se nikdar in se torej lahko ohrani; vsaka pekovina dobi po njem bržé kakor po najboljšem kvasu finejši in čistejši okus, postane krajši in rahlejši, testo se nagleje in enakomernejše vadihuje in se nikdar ne poleže; pri tem se pa pribraňuje obela in jajca; pa tudi na času se prišteje, ker ni treba čakati, da se testo vzdigne, še pri kroših ne — in kar veliko velja, da ne napenja. — V paketih po 5, 20 in 50 kr. Svari se pred nič vrednim ponarejenim blagom.

Prodajalci dobé primeren nameček.

Počastujemo se naznaniti slavnemu občinstvu, da imamo prav obilno oskrbljeno zalogo pravih ogerskih vin najboljših sort, katera smo osebno ukupili na Ogorskem ter so vsled povelja tukajšnjega mestnega magistrata od deželne kmetijske šole kemično preiskovana.

Hektoliter prodajamo po 11 do 20 gl. franco na dom.

V Gorici julija meseca 1880.

Bratje Bolaffio.

Hajd na kmete!

Kdor želi priti iz mestnega praha na poletni hlad ter okrepčati se v zdravem zraku mej živim zelenjem z hladno studenčnico, naj pride v *Dornberg*; v prijaznej hiši na bregu zelene Vipave so štiri prav priležno opravljene sobe za poletne goste, kder bodo z vsem prav dobro in uljudno postreženi. Zraven hiše je lep vrt, za vrtom naravna kopel, *Vipava*, in krog in krog krasna narava. Kaj hočete še več? in vse to po spodobni ceni.

Kdor želi pozvedeti kaj več, naj se oglasi pri *opravnistvu „Soče“*.

Marijacejske kaplje za želodec

izvrsten pripomoček zoper vse želodečne bolezni

posebno pa se sponaša pri netočnosti, želodečni slabosti, slabodisečem dihu, kedar človeka napenja, mu kislota podaja, kedar ga grize ali vjeda, pri želodečnem kataru, zgagi ali rezalci, če se nareja pesek ali kaša, pri preobilnosti slin, zlatenci, pri studu in metanji, glavobolu, prihajajočem od želodca, želodečnem krču, pri zaprtem životu, prenasitenosti bodi z jedmi ali pijačami, pri glistah, vrančnih, jeternih ali hemoroidalnih bolestitih.

Vsaka steklenica stane s podukom o rabi 35 kr.

Glavna zaloga za Gorico pri gospodu lekarničarju **A. pl. Gironcoli** v Gorici, blizo „treh kron“.

Centralna zaloga za razpošiljanje: Apotheke zum heiligen Schutzengel des Carl Brady, Kremser, Maehreu.

SLUŽBE ISČE

izurjen organist in pevovodja,

ki je zmožen tudi gosli igrati, ter je obiskoval cecilijansko-orgljarsko šolo v Ljubljani tri leta in jo z dobrim uspehom dovršil, sprejme tudi službo cerkvenika.

Pisma naj se pošiljajo slavnemu uredništvu „Soče“.

Le jedenkrat

podaje se tako ugodna prilika, da si za polovico prave cene omisli vsakdo izvrstno uro.

Velikanska razprodaja.

Politične razmere, ki so nastale v celem Evropi, zadele so tudi Svico; vsled teh razmer se je na stotine delavcev izselilo, tako da je obstanek tovarn jako dvomljiv. Tudi največja fabrika za ure, katero smo mi zastopali, se je zaprla začasnó, ter nam je zaupala prodajo svojih ur. To tako zovane žepne ure so najboljše ure celega sveta, kojih okrovi so izdelani iz najfinjšega srebrnega niklja, so izredno elegantno gravirani in giljoširani, ter so ameriškega sistema. Vsled neke vlastne konstrukcije ne more se taka ura nikdar pokvariti, pade lahko na tla, sme se stisniti, a vendar ura pri tem nič ne trpi.

Proti povzetju, ali vpošiljavi male svote, katera je pri vsakej baži ur zaznamovana, s kutoro je plačana le pridržana zlata double urna verižica, baržunasti etui, glavni ključ za ure in delavska plača, dobi vsakdo najfinejšo repasirano uro skoraj na polovico zastonj. Vse ure so natanko repasirane, ter garantujemo za vsako uro pet let.

V dokaz gotovega jamstva in stroge solidnosti, prevzemamo s tem dolžnost javno, da vsako nepristoječo uro nazaj vzamemo, in z drugo zamijamo.

Izpisek ur.

1000 komadov remontoir žepnih ur, ktere se pri kozici navijajo brez ključa, z dvojnimi okrovom in kristalnim okrovom, izredno ustanočno regulovane; razen tega so tudi elektrogalvanično požlačene, tako da jih nobeden zlatar ne more od pravo zlatih razločiti; z verižico, medaljonom itd. preje jeden komad gl. 25, zdaj le gl. 10.20.

1000 komadov krasnih ur na sidro (ankeruhr) od najtežjega srebrnega niklja, tekočih na 15 rubinih, z emailiranimi kazali, kazalom za trenotke in kristalnim ploščatim steklom, natančno repasirane; preje jeden komad gl. 21, zdaj samo gl. 7.25.

1000 komadov mobilnih ur na valje (cylinder-uhr) v teških giljoširanih okrovih od srebrnega niklja, s kristalnim ploščatim steklom, tekočih na 8 rubinih, fino repasirane, z verižico, medaljonom, in baržunastim etuijem, jeden komad preje gl. 15, zdaj le gl. 5.60.

1000 komadov Washingtonskih ur na sidro od 13lotnega srebra, potrjene od c. k. denarnega urada, tekoče na 15 rubinih, elektro-galvanično požlačene, da jih ne more nobeden strokovnjak ali zlatar od pravo zlatih razločiti; fino na trenotek regulovane in poskušene. Teh ur stalje preje jeden komad gl. 27, zdaj pa le gl. 11.40.

1000 komadov Washingtonskih remontoir žepnih ur, od pravega 13lotnega srebra odobrenega od c. k. denarnega urada, pod najstrožjim jamstvom na trenotek repasirane, s kolesjem od niklja in privilegiranim regulovanjem, tako da se nij treba teh ur nikdar popravljati. Pri vsakej uri da se zastonj tudi jedna zlata double urna verižica, medaljon, baržunasti etui in ključ; vsaka taka ura stala je preje 35 gl. zdaj pa samo gl. 16.

1000 komadov ur za dame od pravega zlata z 10 rubini, preje gl. 40, zdaj gl. 20.

1000 komadov remontoir ur od pravega zlata za gospode ali gopé, preje 100 gl. zdaj gl. 40.

650 komadov ur z ropotcem, fino regulovane, dajo se rabiti tudi na pisalni mizi, preje gl. 12, zdaj le 5.80.

650 komadov ur z majatnikom (pendeluhr) v fino izrezljanih gotičkih visokih omaricah, navijajo se vsakih osem dnij, fino na trenotek regulovane, lepe in impozantne. Ker je taka ura po minolih 20 letih še dvakrat več vredna, naj bi jo imela vsaka družina, posebno ker se s tako uro soba olepša. Te ure stale so preje gl. 35, zdaj se dobi jeden komad za smešno nizko ceno gl. 15.75.

Pri naročilih za ure z majatnikom (pendeluhren) priloži naj se tudi mala svota,

Naslov: **Uhren-Ausverkauf**
von
Philipp Fromm, Uhrenfabrik,
Wien, Rothenthurmstrasse N.ro 9.